

Moje pětka nej zážitků

Rád se toulám krajinou a hledám ty nejkrásnější výhledy osvětlené měkkým světlem vycházejícího či zapadajícího slunce. Nakonec se ale vždy milerád vracím domů.

Text a foto: Jan Miřacký

1 | Island – Polární záře

Jedna z mých prvních cest směřovala na Island, kde jsem se s ní setkal poprvé. Oděna v zeleném, s pohyby nadpozemské tanečnice, mě zaskočila zcela nepřipraveného. Její čarokrásné představení, kdy se vlní v neslyšných rytmech, dostane každého, kdo se k ní přiblíží. V ten moment vymaže vaše myšlenky a svou elegancí si získá vaši plnou pozornost. Tiše vám šeptá cosi, co má za následek, že ji chcete vidět znovu a znovu. Taková je má milénka, polární záře.

2 | Maroko – Západ slunce nad Saharou

Když jsem z vysoké duny pozoroval západ slunce nad Saharou, kdy světla hrají se stíny hru, která je dopředu prohraná, pronesl jsem ke kamarádovi vedle mě: „Tohle je něco, co by každý člověk měl aspoň jednou za život vidět. To ho dostane do kolen. Není to drahé, na to dokáže našetřit za život každý.“ Den nato jsme začali rozvíjet nápad, který změnil moji kariérní cestu i můj život a umožnil mi podobné zážitky zprostředkovávat i dalším.

3 | Aljaška – Setkání s medvědy grizzly

Po denním trekování divokou přírodou aljašského národního parku Denali jsme rozbili tábor na vyvýšeném pahorku. Náhle spatříme dva velké medvědy hnědé asi 250 metrů od nás. Jídlo uklízíme lusknutím prstu a běžíme informovat zbytek skupiny. Na medvědy křičíme a držíme se pospolu, abychom vypadali větší. Medvědi jdou ale stále blíž, na chvíli se připojí i třetí. Začíná se stmívat a z těch chlupáčů zbývají v šeru jen chundelaté obrysy se svítícíma očima, které se pomalu blíží... Je tma, nic nevidíme. Jsou blízko, nebo odešli pryč? O půlnoci se domlouváme, že půjdeme spát a dva lidé budou každou hodinu držet hlídku. Byl to tak trochu bobřík odvahy, ale zvládli jsme to. Ráno jsme našli medvědí stopy: ty nejbližší byly asi 50 metrů od stanů!

4 | Myanmar – Cesta za etniky

Dnes i v zapadlých vesnicích v Myanmarě mladí nosí džíny a „lajkují“ příspěvky na Facebooku. Vypravil jsem se na cestu za tamními etniky, abych zdokumentoval jejich tradice. Možná nejvíc jsem se těšil na ženy s potetovanými obličejí z Čjinského státu. Tato tradice sloužila jako ochrana žen před tím, aby je vojáci z vesnic unášeli, a byla v 60. letech zakázána. Dnes tak je už většina žen babičkami a zanedlouho začne tradice mizet. I přes vládní zákaz jsem potkal mladší ženy s tetováním, které ho hrdě nosí i v této době.

5 | Myanmar – Let balonem nad Paganem

V Myanmarě ještě chvíli zůstaneme. Můj nejčerstvější „top“ zážitek je z počátku tohoto roku, kdy jsem se vypravil na svoji pátou cestu do této země. Rozhodl jsem se, že je načase si konečně prohlédnout planinu s rozestými stovkami chrámů v Paganu z ptáčích perspektivy. Po zemětřesení v roce 2016, kdy většina vysokých pagod byla poškozena a uzavřena, je let horkovzdušným balonem vaše jediná možnost. Zrovna když špičky pagod začaly chytat první sluneční paprsky, nás vítr zanesl mezi chrámy různých velikostí a já si připadal, že pluji historií. Kolem nás tiše létaly desítky dalších balonů a rozléhalo se mystické ticho... ◀

Jan Miřacký

Už poznal různá místa světa a v současné době se věnuje poznávání naší krásné země. Tu postupně ukazuje svému dvouletému synovi i své manželce původem z Chile. Cestování má spjaté s fotografováním a nejraději zachycuje barevné přírodní scenérie.

